

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 13 april 2000

in zaak C-153/99 P: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen A. Giannini⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Uitvoering van een arrest van het Gerecht — Misbruik van bevoegdheid”)

(2000/C 211/01)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-153/99 P, Commissie van de Europese Gemeenschappen, (gemachtigden: G. Valsesia en J. Currall) tegen A. Giannini, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door M. Dallemagne en C. Locchi, advocaten te Brussel, Koninklijke Prinsstraat 85, B-1050 Brussel, betreffende hogere voorziening tegen het op 25 februari 1999 door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) in zaken T-282/97 en T-57/98 (JurAmbt. 1999, blz. I-A-33 en II-151) gewezen arrest tussen Giannini en Commissie, strekkende tot vernietiging van dat arrest wegens rechtsdwaling omtrent het misbruik van bevoegdheid en de schending van artikel 176 EG-Verdrag (thans artikel 233 EG) door de Commissie, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), J.-P. Puissochet, G. Hirsch en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 13 april 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Wijst de hogere voorziening af.

2) Verwijst de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten van de procedure.

⁽¹⁾ PB C 246 van 28.8.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 13 april 2000

in zaak C-348/99: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Richtlijn 96/9/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn”)

(2000/C 211/02)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-348/99, Commissie van de Europese Gemeenschappen, (gemachtigden: M. Wolfcarius en M. Desantes Real) tegen Groothertogdom Luxemburg, (gemachtigde: P. Steinmetz), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen, dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescher-

ming van databanken (PB L 77, blz. 20), de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: L. Sevón (rapporteur), kamerpresident, P. Jann en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 13 april 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken, is het Groot-hertogdom Luxemburg de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *Het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.*

(1) PB C 333 van 20.11.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 11 mei 2000

in zaak C-37/98 [verzoek van de High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division om een prejudiciële beslissing]: The Queen tegen Secretary of State for the Home Department⁽¹⁾

(Associatie EEG-Turkije — Beperkingen van vrijheid van vestiging en van recht van verblijf — Artikel 13 van Associatieovereenkomst en artikel 41 van Aanvullend Protocol — Rechtstreekse werking — Draagwijdte — Turks onderdaan die illegaal in lidstaat van ontvangst verblijft)

(2000/C 211/03)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-37/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, in het aldaar aanhangig geding tussen The Queen en Secretary of State for the Home Department, ex parte: A. Savas, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 13 van de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, die op 12 september 1963 te Ankara is ondertekend door de Turkse Republiek enerzijds en door de lidstaten

van de EEG en de Gemeenschap anderzijds, en namens de Gemeenschap is gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij besluit 64/732/EEG van de Raad van 23 december 1963 (PB 1964, 217 blz. 3685), en van artikel 41 van het Aanvullend Protocol, dat op 23 november 1970 te Brussel is ondertekend en namens de Gemeenschap is gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij verordening (EEG) nr. 2760/72 van de Raad van 19 december 1972 (PB L 293, blz. 1), heeft het Hof, samengesteld als volgt: R. Schintgen (rapporteur), president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, P. J. G. Kapteyn, G. Hirsch, H. Ragnemalm en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 11 mei 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

— *Artikel 13 van de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, die op 12 september 1963 te Ankara is ondertekend door de Turkse Republiek enerzijds en door de lidstaten van de EEG en de Gemeenschap anderzijds, en namens de Gemeenschap is gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij besluit 64/732/EEG van de Raad van 23 december 1963, en artikel 41, lid 2, van het Aanvullend Protocol, dat op 23 november 1970 te Brussel is ondertekend en namens de Gemeenschap is gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij verordening (EEG) nr. 2760/72 van de Raad van 19 december 1972, zijn geen gemeenschapsrechtelijke regels die rechtstreeks toepasselijk zijn in de nationale rechtsorde van de lidstaten.*

— *Artikel 41, lid 1, van het Aanvullend Protocol heeft rechtstreekse werking in de lidstaten.*

— *Artikel 41, lid 1, kan op zichzelf een Turks onderdaan geen recht van vestiging en, daarmee samenhangend, een recht van verblijf verlenen in de lidstaat op het grondgebied waarvan hij in strijd met de nationale immigratiewetgeving is gebleven en als zelfstandige beroepsactiviteiten heeft verricht.*

— *Artikel 41, lid 1, van het Aanvullend Protocol verbiedt echter vanaf de datum van inwerkingtreding van dit protocol in de lidstaat van ontvangst de invoering van nieuwe nationale beperkingen van de vrijheid van vestiging en van het recht van verblijf van Turkse onderdanen. Het staat aan de nationale rechter om bij wege van uitlegging van het nationale recht te bepalen, of de regeling die op verzoeker in het hoofdgeding is toegepast, ongunstiger is dan de regeling die op het moment van de inwerkingtreding van het Aanvullend Protocol van toepassing was.*

(1) PB C 113 van 11.4.1998.